

hun da valgt en Mand, der bør for hun, saaledes at hun paany bliver Enke, maa det blive hendes Sag; vi kunne ikke antage, at det vil være rigtig, at en Enke efter f. Ex. 20 Aars Forløb skal kunne komme og sige til Staten: Nu har jeg mistet min nye Mand; maa jeg nu bede om min gamle Pension. — Vil hun have den nye Mand, maa hun opgive sin gamle Pension. — Under Nr. 19 har Udvalgets Flertal stillet et Forslag til § 13. § 13 siger: „Præsterne Ret til Pension afgjøres efter denne Lovs §§ 1 og 2. Forøvrigt bliver med Hensyn til deres og deres Enkers Pensionering at forholde efter de hidtil gjældende Regler, indtil anderledes bestemmes ved Lov“. Som bekendt gives der nu af den egentlige Statskasse Tilskud til Præsterne og deres Enkers Pension; men dette finder Udvalget efter samtlige de foreliggende Forhold ikke bør ske, saalænge man ikke vil indrømme, at Bevillingsmyndigheden har Noget med de store Midler at gøre, som nu af Staten anvendes til Venning af Geistlighed og til kirkelige Institutioners Opretholdelse. Der er saarigelige Midler tilstede, at disse Tilskud fra den egentlige Statskasse til Pensionering af Præster og deres Enker ere for Intet at regne ligesom disse Rigdomme, og derfor mene vi, at Bevillingsmyndigheden, saalænge man gjør den stridig, hvad Flertallet af dette Thing anser for at være Lovgivningsmagtens og Bevillingsmyndighedens Ret, nemlig ogsaa med Hensyn til disse Statsmidler at have den afgjørende Bevillingsmyndighed, heller ikke bør offere Noget hertil af de Beløb, hvorover den har Raadighed. Vil man paa den anden Side søge at skaffe sig fri Raadighed over saadanne Midler, som Folkethinget anser for at være Bevillingsmyndigheden undergivne ligesaa fuldt som enhver anden Indtægt og Udgift, der vedrører Staten, maa disse løse Midler, saalænge denne Kamp varer — thi det er en Kamp, og det vil vedblive at være det — som man vil have Hals og Hånd over, afholde disse Udgifter. Saalænge vil det være urigtigt af Bevillingsmyndigheden at sætte Administrationen istand til at anvende saa meget af disse store Beløb til andre Ting, idet man giver Tilskud af den egentlige Statskasse til disse Udgifter.

Det er altsaa vort Forslag, at denne Paragraph skal affattes saaledes: „Pension til Præster og deres Enker er Statskassen uvedkommende, naar ikke særlig Bevilling for enkelte Tilfælde gives ved Lov“. Udvalgets Flertal har ingenlunde ment, at det var nødvendigt, at affatte dette Forslag saaledes, men da man saa ofte sporer en stærk Tilbøielighed til at mistyde, hvad der saaledes kommer frem, og til at søge at finde alle Slags Fæer og alle Slags Planer deri, have vi, for at forebygge Sigt i dette Tilfælde, troet at burde foreslaa at affatte Bestemmelsen saaledes, som det er stiftet. Vi vise derved, at det ikke er vor Mening, at Alt, hvad der her er Tale om, fremdeles ubetinget skal være negtet; men at der vel kan tænkes Tilfælde, hvori der kan gives Tilskud, og at det ikke i disse Tilfælde skal ske ved Lov, hvorunder naturligvis er indbefattet Finantsloven, som ogsaa er en Lov; man vil altsaa kun sige, at naar der i enkelte Tilfælde er Spørgsmaal om at give særlig Bevilling fra Bevillingsmyndighedens Side, tænke vi os, at denne meget vel kan gjøre det, og for at antyde dette, for at antyde, at det ikke er vor Mening for ethvert muligt Tilfælde ubetinget at negte Tilskud, er denne Affattelse foreslaaet. — Forslaget om, at § 14. skal udgaa, er støttet til de samme Betragtninger, der ligge til Grund for Forslaget om, at tredje Stykke af § 9 skal udgaa, og jeg skal derfor henvise til den Begrundelse, jeg tillob mig deraf. — Endelig er der til § 16. stillet et Forslag, som kun er en Redaktionsforandring; der vil være nødvendig, naar de foregaaende Forslag vedtages; jeg skal ogsaa anbefale det til Thinget. — Der er særskilt omdelt nogle Forslag af det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds, (Kofod). Der er først stillet enkelte Forslag til Lovforslagets § 16, hvoraf imidlertid det under Nr. 5. vil falde bort, forsaavidt Udvalgets Endringer under Nr. 6. vedtages. Jeg skal ganske henstille til Thinget, om det vil finde, at det er Forbedringer, som her ere foreslaaede. Jeg for mit Vedkommende kan meget vel indrømme, at de ere virkelige Forbedringer; men jeg skal kun ved denne Leilighed beklage, at vi ikke kunne faa lignende Oversættelser af alle lignende Ord, der findes her; netop paa samme